Yargıtay HGK E.2025/245 K.2026/261 (15.04.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

Hukuk Genel Kurulu 2025/245 E. , 2026/261 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : Antalya Bölge Adliye Mahkemesi 16. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2024/2364 E., 2024/136 K.

ÖZEL DAİRE KARARI : Yargıtay 6. Hukuk Dairesinin 03.07.2024 tarihli ve

2023/2927 Esas, 2024/2435 Karar sayılı BOZMA kararı

Taraflar arasındaki itirazın iptali ve alacak davasından dolayı yapılan yargılama sonunda İlk Derece Mahkemesince itirazın iptali isteminin kısmen kabulüne, alacak isteminin kabulüne karar verilmiştir.

Kararın davalı vekili tarafından istinaf edilmesi üzerine, Bölge Adliye Mahkemesince davalı vekilinin istinaf başvurusunun kabulü ile İlk Derece Mahkemesi kararının kaldırılarak yeniden esas hakkında hüküm kurulmak suretiyle davanın zamanaşımı nedeniyle usulden reddine karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davacı vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine Yargıtay 6. Hukuk Dairesince yapılan inceleme sonunda karar bozulmuş, Bölge Adliye Mahkemesi tarafından Özel Daire bozma kararına karşı direnilmiştir.

Direnme kararı davacı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan gündem ve dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkili şirket ile davalı arasında 17.11.2005 tarihinde hisse devri sözleşmesi imzalandığını, bu sözleşmeye göre davalının dava dışı S.S. ... Konut Yapı Kooperatifinde sahip olduğu B blok 3. kat 5 numaralı bağımsız bölüm ile üyelik hakkını sözleşmede yazılı bedel mukabilinde müvekkiline devrettiğini, devir bedelini nakden alan davalının, devralan müvekkili şirketin kooperatife üye kaydedilmesine, evrakların müvekkili adına düzenlenmesine ve her türlü ilişkilerin müvekkili adına yürütülmesine muvafakat ettiğini, bu sözleşmeyle birlikte müvekkiline ait kooperatif hissesinin devri için lüzumlu işlemlerin yapılması amacıyla dava dışı S.S. ... Konut Yapı Kooperatifine başvuran müvekkiline kooperatif yetkilileri tarafından davalı adına bir kooperatif hissesi bulunmadığının bildirildiğini, bunun üzerine Antalya 2. Asliye Ticaret Mahkemesinin 2006/583 Esas sayılı dosyasında davalı ... adına kooperatif üyeliğinin tespiti talebiyle dava açıldığını, davanın tüm masraflarının müvekkili tarafından karşılandığını, yargılama sonucunda davalının kooperatif üyesi olduğu ve üyeliğine karşılık gelen bağımsız bölümün B blok 3. kat 5 numaralı bağımsız bölüm olduğunun tespit edildiğini, verilen kararın Yargıtay incelemesinden geçerek 08.08.2011 tarihinde kesinleştiğini, bu şekilde devir sözleşmesine konu kooperatif hissesini mahkeme kararıyla iktisap eden davalı ...'ın hissesini devretmeye bir türlü yanaşmadığını ve müvekkilini sürekli oyaladığını, bunun üzerine müvekkilinin 06.04.2016 tarihinde davalıya ihtarname çekerek devir borcunu ifa etmesini talep etmesine karşın davalının 14.04.2016 tarihli cevap ihtarnamesinde, kooperatif hissesinin kendisine ait olduğunu, hisseye karşılık iktisap ettiği malvarlığına ilişkin mülkiyetin tamamen şahsına ait bulunduğunu ve mülkiyeti kesinlikle devretmeyeceğini beyan ederek gerekçesiz ve mesnetsiz biçimde sözleşmeyi inkar ettiğini, devam eden süreçte haricen edinilen bilgiye

göre davalının kendi adına tespitine karar verilen bağımsız bölüm tapusunu almak yerine dava dışı S.S. ... Konut Yapı Kooperatifi ile anlaşarak 82.500,00 TL karşılığında tapudan vazgeçtiğinin öğrenildiğini, davalının hisse devri sözleşmesi uyarınca 5 numaralı bağımsız bölümün tapusunu müvekkiline devretmesi veya rayiç bedelini ödemesi gerektiğini, davalının taşınmazdan 82.500,00 TL tutar karşılığında vazgeçmesi nedeniyle bu tutar üzerinden davalı aleyhine Antalya 4. İcra Müdürlüğünün 2016/9746 Esas sayılı dosyasında icra takibi başlatıldığını, ancak haksız itiraz nedeniyle takibin durduğunu, diğer taraftan taşınmazın rayiç değerinin daha yüksek olduğunu, takibe konu tutarın müvekkilinin zararını karşılamayacağını, bu nedenle karar tarihine en yakın olan bir tarihte dairenin rayiç bedeliyle ilgili bilirkişiden rapor alınarak tespit edilecek bedelin davalıdan tahsili gerektiğini ileri sürerek itirazın iptali ile takibin devamına, davalının %20'den aşağı olmamak üzere tazminata mahkum edilmesine, dava konusu bağımsız bölümün karar tarihine en yakın tarihteki rayiç bedeliyle ilgili rapor alınarak belirlenecek bedelden takibe konu asıl alacak bedeli mahsup edilmek suretiyle kalan tutarın davalıdan tahsiline, fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydıyla şimdilik 30.000,00 TL alacağın kararın kesinleştiği 08.08.2011 tarihinden itibaren işleyecek ticari faiziyle birlikte davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde; talep ve iddiaya konu alacağın hisse satış sözleşmesinin düzenlendiği 17.11.2005 tarihinde muaccel olduğunu, davacının alacağını 06.04.2016 tarihli ihtarnameyle talep ettiğini ve talep tarihinde on yıllık genel zamanaşımı süresinin dolduğunu, müvekkilinin sözleşmeyi kabul etmediğini belirterek zamanaşımı definin dikkate alınarak davanın zamanaşımı yönünden reddine karar verilmesini savunmuştur.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin 09.02.2021 tarihli ve 2017/552 Esas, 2021/91 Karar sayılı kararı ile; sözleşme tarihinde davalının kooperatif üyesi olmaması nedeniyle üyeliğin devrine ilişkin yaptığı sözleşmenin ifa olanağının bulunmadığı, davalının kooperatif üyesi olduğunun tespitine ilişkin verilen mahkeme kararının kesinleştiği 2011 yılında ifa olanağının doğduğu, bu tarihten takibin yapıldığı 2016 yılına kadar on yıllık zamanaşımı süresi geçmediğinden davalının zamanaşımı definin reddedildiği, taraflar arasında davalının kooperatifteki hissesini davacıya devrettiğine ilişkin sözleşme yapılmış ise de sözleşmenin fiilen yerine getirilmediği, davacının da bu konuda kooperatife başvurusunun olmadığı, sonrasında davalının hissesini kooperatife devrettiği ve taraflar arasındaki sözleşmenin fiilen uygulama olanağının kalmadığı, tarafların verdiklerini ancak sebepsiz zenginleşme hükümlerine göre geri alabilecekleri, davacının sözleşmede belirtilen bağımsız bölümün rayiç bedelini talep etmeye hakkı bulunmadığı, sadece davalıya ödediği bedelin güncellenmiş karşılığını isteyebileceği, sözleşmeye göre davacının hisse karşılığı 60.000,00 TL ödediği, davalının bunun aksini ispatlayacak herhangi bir yazılı delil sunamadığı, davacının 2005 yılında ödediği bu tutarın denkleştirici adalet ilkesi uyarınca 26.09.2016 olan takip tarihi itibariyle ulaştığı değerin 177.760,77 TL olduğu, takipte istenen asıl alacak miktarının 82.500,00 TL olduğu, ancak işlemiş faiz talebi yerinde olmadığından itirazın iptali davasının sadece asıl alacak miktarı yönünden kabul edilmesi gerektiği, alacak belirlenebilir nitelikte olduğundan davalı aleyhine icra inkâr tazminatına hükmedildiği, davacının takipte istediği 82.500,00 TL'nin mahsubu ile bakiye kalan alacağın 95.260,77 TL olmasına karşın alacak davasında 30.000,00 TL talep eden davacının yargılama sırasında dava değerini arttırmaması nedeniyle taleple bağlı kalınması gerektiği gibi daha önceden temerrüt olmadığından faizin de dava tarihinden itibaren işletilmesi gerektiği, ayrıca taraflar tacir ve yapılan iş de ticari nitelikte olmadığından yasal faize hükmedilmesinin uygun olduğu gerekçesiyle itirazın iptali isteminin kısmen kabulüne, alacak isteminin dava tarihinden itibaren yasal faiz yürütülmek

suretiyle kabulüne karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

A. İstinaf Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davalı vekili istinaf başvurusunda bulunmuştur.

B. Gerekçe ve Sonuç

Bölge Adliye Mahkemesinin 25.05.2023 tarihli ve 2023/978 Esas, 2023/984 Karar sayılı kararıyla; İlk Derece Mahkemesinin zamanaşımının davalının kooperatif üyeliğinin tespitine ilişkin mahkeme kararının kesinleştiği tarihten itibaren başlayacağına dair gerekçesinin hatalı olduğu, davacının 17.11.2005 tarihli sözleşme gereğince ödenen bedelin iadesi için icra takibi başlattığı, oysa ki bu bedelin iadesini sözleşme tarihinden itibaren her zaman talep edebileceği, davalının açtığı kooperatif üyeliğinin tespiti davasının bu talebin davalıya yönetilmesine engel teşkil etmediği, dolayısıyla 17.11.2005 tarihinden itibaren davacının 06.04.2016 tarihli ihtarnamesiyle ilk talepte bulunduğu tarihe kadar zamanaşımı süresinin dolduğu gerekçesiyle davalı vekilinin istinaf başvurusunun esastan kabulü ile 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (HMK) 353/1-b-2. maddesi gereğince İlk Derece Mahkemesi kararının kaldırılmasına, davanın zamanaşımı nedeniyle usulden reddine karar verilmiştir.

V. BOZMA VE BOZMADAN SONRAKİ YARGILAMA SÜRECİ

A. Bozma Kararı

1. Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davacı vekili temyiz isteminde bulunmuştur.

2. Yargıtay 6. Hukuk Dairesinin 03.07.2024 tarihli ve 2023/2927 Esas, 2024/2435 Karar sayılı kararı ile,

"…Taraflar arasında 17/11/2005 tarihinde kooperatif hisse devri sözleşmesi imzalanmıştır. Sözleşmeden hemen sonra, davalı ile dava dışı kooperatif arasında açılan üyelik tespiti davası sonucunda, davalının kooperatif üyesi olduğu tespit edilmiş, mahkeme kararı 08.08.2011 tarihinde kesinleşmiştir. Üyelik tespiti davası kapsamına göre kooperatifçe, davalının üyeliğini kabul edilmeyerek muaraza çıkartıldığı anlaşıldığından davacı ile davalı arasındaki sözleşmenin kooperatif nezdinde ifasının gerçekleştirilemediği anlaşılmaktadır.

Üyelik tespitine ilişkin karar kesinleştikten sonra davalı, 06.02.2014 tarihli sözleşme ile, kooperatif hissesini bedelsiz ve bu hissesi karşılığı bağımsız bölümdeki haklarını 82.500 TL bedelle kooperatife devretmiştir.

Davalının üyelik haklarından, 82.500,00 TL karşılığında vazgeçtiğini öğrenen davacı, 06.04.2016 tarihinde ihtarname göndererek bedelin kendisine ödenmesini talep etmiştir. Ödenmemesi üzerine de 06.09.2017 tarihinde bu davayı açmıştır.

Davacı bu davayı hisse devir sözleşmesinin borçlu kusuruyla ifa edilmemesi ve ifa olanağının da ortadan kalkması nedeniyle açmıştır. Kooperatifin davalının üyeliğine karşı çıktığı ve bu nedenle kooperatifçe hisse devir sözleşmesi gereği yerine getirilemediğinden üyelik tespiti kararının kesinleştiği tarihe kadar zamanaşımının işlemeye başlayıp başlamadığını değerlendirmek gerekir. Genel kural olarak zamanaşımı sözleşmenin yapıldığı tarihten değil alacağın muaccel olduğu tarihten başlar. Dava dışı kooperatif davalının üyeliğine karşı çıktığı için üyelik tespitine ilişkin dava açıldığı ve bu dava sonucuna göre sözleşmenin ifa edileceği umudu taşındığı için zamanaşımı başlamamıştır. Davacı ile üyelik devrine ilişkin sözleşmesi bulunan davalının üyelik tespitine ilişkin dava açması bu dava sonucuna göre

üyeliğin devredileceği ümidini pekiştiren davranış niteliğinde olduğundan zamanaşımının bu süreçte işlediği kabul edilemez.

Somut olayda hisse devri sözleşmesi 10 yıllık genel zamanaşımına tabi olup üyelik tespiti davasının kesinleştiği tarih olan 08.08.2011 tarihinde başlar. Yani davacının sözleşmenin ifasını isteme olanağı bu tarihte doğmuştur. Takip tarihi olan 23.09.2016 ile dava tarihi olan 06.09.2017 tarihlerinde 10 yıllık zamanaşımı süresi dolmamıştır.

Bu durumda Bölge Adliye Mahkemesince işin esasına girilerek bir karar verilmesi gerekirken yazılı şekilde davanın zamanaşımından usulden reddi doğru görülmemiş hükmün bu nedenle bozulması gerekmiştir…" gerekçesiyle karar bozulmuştur.

B. Bölge Adliye Mahkemesince Verilen Direnme Kararı

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; bozma ilâmında belirtilen zamanaşımının başlangıç tarihinin davalının dava dışı kooperatife üyelik tespiti için açtığı davanın kesinleştiği tarih olarak kabul edilmesinin mümkün olmadığı, icra takibine konu alacağın 17.11.2005 tarihli hisse devir sözleşmesinden kaynaklandığı, dava dilekçesinde belirtildiği üzere sözleşmenin hemen sonrasında dava dışı kooperatife hisse devri için başvuran davalının adına bir kooperatif hissesi bulunmadığını öğrenmesi sebebiyle söz konusu sözleşmenin ifa edilebilir olmadığını bildiği, davacının da hisse devir sözleşmesinden hemen sonra ifanın mümkün olmadığını öğrendiği, somut olayda on yıllık zamanaşımı süresinin dolduğu gerekçesiyle direnme kararı verilmiştir.

VI. TEMYİZ

A. Temyiz Yoluna Başvuranlar

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen direnme kararına karşı süresi içinde davacı vekili temyiz isteminde bulunmuştur.

B. Temyiz Sebepleri

Davacı vekili; sözleşmenin ifa olanağının davalının kooperatif üyesi olduğunun tespitine dair verilen kararın kesinleştiği tarihte doğduğunu, zamanaşımının da bu tarihten itibaren başlayacağını, takip tarihine kadar zamanaşımı süresinin dolmadığını, sözleşmenin imzalandığı 17.11.2005 tarihinde davalı sözleşmeye dayalı borcunu ifa etme olanağına sahip olmadığından zamanaşımı süresini bu tarihten başlatmanın mümkün olmadığını, Bölge Adliye Mahkemesinin alacağın zamanaşımına uğradığı yönündeki kabulünün hatalı olduğunu belirterek direnme kararının bozulmasına karar verilmesini talep etmiştir.

C. Uyuşmazlık

Direnme yoluyla Hukuk Genel Kurulu önüne gelen uyuşmazlık; somut olayda zamanaşımı süresinin 17.11.2005 tarihli hisse devri sözleşmesinin imzalandığı tarihte mi, yoksa davalının kooperatif üyeliğinin tespiti davasının kesinleştiği 08.08.2011 tarihinde mi başlayacağı, buradan varılacak sonuca göre davada on yıllık zamanaşımı süresinin dolup dolmadığı noktasında toplanmaktadır.

D. Gerekçe

1. İlgili Hukuk

6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun 1 46... . maddeleri

2. Değerlendirme

1. Bilindiği üzere Özel Hukukta teknik bir kavram olan "zamanaşımı" genel olarak alacak hakkının belli bir süre kullanılmaması yüzünden, dava edilebilme niteliğinden yoksun kalmasını ifade etmektedir. Türk Hukuk Lûgatında da zamanaşımı, "Yasanın belirlediği

koşullar altında bir sürenin geçmesi üzerine bir hak kazanma ya da bir yükümden kurtulma yolu” olarak tanımlanmıştır (doktrindeki bir esere atıf).

2. Zamanaşımının sonucu; alacak hakkına son verme değil, onu eksik borç hâline getirme olarak ortaya çıkmaktadır. Zamanaşımına ilişkin düzenlemelerin temelinde iddia edilen alacağın aradan uzun zaman geçmiş olmasına rağmen kullanılmaması karşısında borçlunun oldukça uzak geçmişte kalan bir borçtan doğabilecek ihtilâflara karşı korunması, kendi alacağına karşı uzun süre kayıtsız kalan kimsenin bu hakkının artık korunmaya layık olmadığını kabul etmiş sayılması yatmaktadır.

3. Zamanaşımına uğrayan alacağın tahsili hususunda devlet kendi gücünü kullanmaktan vazgeçmekte, böylece söz konusu alacağın ödenip ödenmemesi keyfiyeti borçlunun iradesine bırakılmaktadır. Şu hâlde zamanaşımına uğrayan alacak ortadan kalkmamakla beraber artık doğal bir borç (Obligatio naturalis) hâline gelmektedir. Ancak belirtmek gerekir ki, alacağın salt zamanaşımına uğramış olması, onun eksik bir borca dönüşmesi için yeterli olmayıp borçlunun kendisine karşı açılmış olan alacak davasında alacaklıya yönelik bir def'i de bulunması gerekir.

4. Nitekim aynı ilkeler Hukuk Genel Kurulunun 06.03.2024 tarihli ve 2023/6-71 Esas, 2024/156 Karar; 02.11.2022 tarihli ve 2020/(15)6-609 Esas, 2022/1424 Karar; 24.06.2021 tarihli ve 2017/(23)15-3136 Esas, 2021/842 Karar; 04.03.2021 tarihli ve 2020/(21)-10-196 Esas, 2021/195 Karar sayılı kararlarında da benimsenmiştir.

5. Yargıtayın istikrar kazanmış uygulamalarına göre, zamanaşımı hukuki niteliği itibariyle, maddi hukuktan kaynaklanan bir defi olup usul hukuku anlamında ise bir savunma aracıdır [(doktrindeki eserlere atıf); Hukuk Genel Kurulunun 04.03.2021 tarihli ve 2020/(21)-10-196 Esas, 2021/195 Karar; 23.05.2019 tarihli ve 2017/13-563 Esas, 2019/605 Karar; 04.10.2018 tarihli ve 2017/4-1420 Esas., 2018/1419 Karar; 12.03.2014 tarihli ve 2013/4-544 Esas, 2013/315 Karar sayılı kararları].

6. Nitekim, Türk-İsviçre öğretisinde ağırlıklı görüşün ve İsviçre Federal Mahkemesinin de, zamanaşımını maddi hukuka ilişkin bir kavram olarak kabul ettikleri anlaşılmaktadır (doktrindeki bir esere atıf).

7. Genel olarak zamanaşımı süresi TBK'nın 146. maddesinde düzenlenmiştir. Olağan zamanaşımı süresi ilke olarak on yıldır. Gerçekten de, söz konusu maddeye göre "Kanunda aksine bir hüküm bulunmadıkça, her alacak on yıllık zamanaşımına tabidir" Burada düzenlenen hak, alacak hakkıdır. Bu alacaklar, sözleşmeden doğan alacaklar olup, özellikle de ifa alacakları, hiç ifa etmeme veya gereği gibi ifa etmemeden ya da sözleşmesel yan yüküm ihlâllerinden doğan tazminat alacaklarını içerir. Dolayısıyla alacak hakkı dışında kalan haklar, özellikle mutlak haklar, örneğin ayni haklar, kişilik hakları, fikri ve sınai haklar ile yenilik doğuran haklardan doğan davalar TBK md. 146'nın kapsamına girmez (doktrindeki bir esere atıf).

8. Türk Borçlar Kanunu’nun 149. maddesine göre zamanaşımı süresi, alacağın muaccel olduğu tarihten itibaren işlemeye başlar. TBK'nın 90. maddesi uyarınca ifa zamanı taraflarca kararlaştırılmadıkça veya hukuki ilişkinin özelliğinden anlaşılmadıkça her borç doğumu anında muaccel olur. Sözleşmeden doğan borçlarda zamanaşımının işlemeye başlaması için alacağın muaccel (istenebilir) olması yeterlidir. Alacaklı, alacağının varlığından haberdar olmasa dahi, alacağın muaccel olmasıyla birlikte zamanaşımı süresi işler. Borcun ifası bir süreye bağlanmışsa, alacak sürenin dolması ve ifa gününün gelmesiyle muaccel olur, o günden itibaren de zamanaşımı işler. Alacağın muacceliyeti alacaklının bir bildirimine (ihbarına) bağlı ise, zamanaşımı bu bildirimin yapılabileceği günden itibaren işlemeye başlar (TBK md. 149/2).

9. Tüm bu açıklamalar ışığında somut olay değerlendirildiğinde; taraflar arasında 17.11.2005 tarihinde hisse devri sözleşmesi imzalandığı, sözleşme ile davalının dava dışı S.S. ... Konut Yapı Kooperatifinde sahip olduğu hissesini ve üyelik hakkını sözleşmede yazılı bedel mukabilinde davacıya devrettiği, sözleşmenin üçüncü paragrafında, devreden davalının sözleşmeden itibaren devir alan davacı şirketin dava dışı kooperatife üye kaydedilmesine, evrakların devralan davacı adına düzenlenmesine ve her türlü ilişkilerin devralan adına yürütülmesine muvafakat edeceğinin kararlaştırıldığı, ancak sözleşme tarihinde davalının kooperatif üyesi olmadığı ve üyeliğin devrine ilişkin davacı ile imzaladığı 17.11.2005 tarihli sözleşmenin ifa olanağının bulunmadığı görülmektedir.

10. Nitekim Antalya 2. Asliye Ticaret Mahkemesinin 2006/583 Esas sayılı dosyasında davalı ... tarafından kooperatif üyeliğinin tespiti istemiyle dava açıldığı ve yapılan yargılama sonucunda davalının kooperatif üyesi olduğu ve üyeliğine karşılık gelen bağımsız bölümün kooperatife ait olan inşaatlardan B blok 3. kat 5 numaralı bağımsız bölüm olduğunun tespitine karar verildiği, verilen kararın Yargıtay incelemesinden geçerek onandığı ve 08.08.2011 tarihinde kesinleştiği, böylece ifa olanağının bu kararın kesinleştiği 08.08.2011 tarihinde doğduğu, başka bir anlatımla 17.11.2005 tarihli hisse devir sözleşmesine konu bağımsız bölümün muaccel (istenebilir) hâle gelmesinin 08.08.2011 tarihinde gerçekleştiği anlaşılmaktadır.

11. Genel olarak TBK'nın 146. maddesi gereğince hisse devri sözleşmesi on yıllık olağan zamanaşımı süresine tâbi olup bu süre, davalının kooperatif üyeliğinin tespitine ilişkin davada verilen kararın kesinleştiği 08.08.2011 tarihinde başlayacaktır. Zira az yukarıda açıklandığı üzere davacının sözleşmenin ifasını isteme olanağı 08.08.2011 tarihinde doğmuş ve alacak bu tarihte muaccel olmuştur. Böyle olunca gerek davalı aleyhine icra takibinin başlatıldığı 26.09.2016 tarihinde gerekse eldeki davanın açıldığı 06.09.2017 tarihinde on yıllık zamanaşımı süresi dolmamıştır.

12. Bu durumda Bölge Adliye Mahkemesince davalının zamanaşımı defi reddedilerek işin esası incelenmek suretiyle hâsıl olacak sonuca göre bir karar verilmesi gerekir.

13. Hâl böyle olunca tarafların karşılıklı iddia ve savunmalarına, dosyadaki belge ve delillere, bozma kararında açıklanan gerektirici nedenlere göre Hukuk Genel Kurulunca da benimsenen Özel Daire bozma kararına uyulması gerekirken, önceki kararda direnilmesi doğru olmamıştır.

14. Bu nedenle direnme kararı bozulmalıdır.

VII. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Davacı vekilinin temyiz itirazlarının kabulü ile direnme kararının Özel Daire bozma kararında belirtilen nedenlerden dolayı 6100 sayılı Kanun’un 371. maddesi gereğince BOZULMASINA,

İstek hâlinde temyiz peşin harcının yatırana geri verilmesine,

Dosyanın 6100 sayılı Kanun’un 373. maddesinin 2. fıkrası uyarınca Bölge Adliye Mahkemesine, karardan bir örneğinin İlk Derece Mahkemesine gönderilmesine,

15.04.2026 tarihinde oy birliğiyle kesin olarak karar verildi.